

**Prejudiciële vraag**

Staat het bij de artikelen 20 VWEU en 21 VWEU aan een burger van de Unie toegekende recht om vrij in de lidstaten te reizen en te verblijven in de weg aan een nationale regeling op grond waarvan aan Duitse staatsburgers met een vaste woonplaats buiten de Bondsrepubliek Duitsland voor het volgen van een opleiding aan een in een lidstaat van de Europese Unie gelegen opleidingsinstelling slechts studiefinanciering kan worden toegekend indien die opleidingsinstelling hetzij in het land van de vaste woonplaats hetzij in een buurland daarvan is gelegen en bovendien bijzondere omstandigheden van het individuele geval de studiefinanciering rechtvaardigen?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 4 juni 2012 — A. Adil, andere partij; Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel**

(Zaak C-278/12)

(2012/C 287/30)

Procestaal: Nederlands

**Verwijzende rechter**

Raad van State

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoeker: A. Adil

Andere partij: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

**Prejudiciële vragen**

- 1) Moet artikel 21 van de Schengengrenscore <sup>(1)</sup> aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de uitoefening van een nationale bevoegdheid als verleend in artikel 50 van de Vreemdelingenwet 2000 en nader uitgewerkt in artikel 4.17a van het Vreemdelingenbesluit 2000, om in gebieden achter de binnengrenzen controles op personen uit te voeren, teneinde na te gaan of deze voldoen aan de in de lidstaat geldende vereisten voor rechtmatig verblijf?
- 2) a) Staat artikel 21 van de Schengengrenscore eraan in de weg dat nationale controles, zoals controles bedoeld in artikel 50 van de Vreemdelingenwet 2000, worden uitgevoerd op basis van algemene informatie en ervaringsgegevens over illegaal verblijf van personen ter plaatse van de te houden controle, zoals bedoeld in artikel 4.17a, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000, of dienen bij de uitvoering van dergelijke controles concrete aanwijzingen te bestaan dat een te controleren individuele persoon illegaal in de betreffende lidstaat verblijft?
- b) Verzet artikel 21 van de Schengengrenscore zich ertegen dat een dergelijke controle wordt uitgevoerd met het oog op het verkrijgen van de onder a. bedoelde algemene informatie en ervaringsgegevens over illegaal verblijf, indien dit in beperkte mate gebeurt?

- 3) Moet artikel 21 van de Schengengrenscore aldus worden uitgelegd dat met het inperken van de controlebevoegdheid op een wijze als omschreven in een wettelijke regeling als artikel 4.17a van het Vreemdelingenbesluit 2000, in voldoende mate is gewaarborgd dat een controle feitelijk niet het in artikel 21 van de Schengengrenscore verboden effect van een grenscontrole kan hebben?

<sup>(1)</sup> Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (PB L 105, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhofs (Duitsland) op 20 juni 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte/Ibero Tours GmbH**

(Zaak C-300/12)

(2012/C 287/31)

Procestaal: Duits

**Verwijzende rechter**

Bundesfinanzhofs

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Verwerende partij: Ibero Tours GmbH

**Prejudiciële vragen**

- 1) Wordt overeenkomstig de beginselen van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 24 oktober 1996, C-317/94, Elida Gibbs (Jurispr. 1996, I-5339), de maatstaf van heffing in het kader van een distributieketen ook dan verlaagd, wanneer een tussenpersoon (hier: reisbureau) de afnemer (hier: reiziger) van de door zijn bemiddeling tot stand gekomen dienst (hier: dienst van de touroperator aan de reiziger) een deel van de prijs terugbetaalt voor de door bemiddeling tot stand gekomen handeling?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: moeten de beginselen van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaak Elida Gibbs (Jurispr. 1996, I-5339) ook worden toegepast wanneer uitsluitend de door bemiddeling tot stand gebrachte handeling van de touroperator, maar niet de bemiddelingsdienst van het reisbureau onderworpen is aan de bijzondere regeling van artikel 26 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) <sup>(1)</sup> van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting?

- 3) Indien ook de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord: mag een lidstaat die artikel 11, C, lid 1, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting correct in nationaal recht heeft omgezet, bij belastingvrijstelling van de door bemiddeling tot stand gebrachte dienst uitsluitend dan een verlaging van de maatstaf van heffing weigeren, wanneer deze lidstaat bij de gebruikmaking van de in deze bepaling neergelegde machtiging bijkomende voorwaarden voor de weigering van de verlaging heeft vastgesteld?

(<sup>1</sup>) Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, 13.6.1977, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 20 juni 2012 — X, andere partij: Minister van Financiën**

(Zaak C-302/12)

(2012/C 287/32)

Procestaal: Nederlands

**Verwijzende rechter**

Hoge Raad der Nederlanden

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoeker: X

Andere partij: Minister van Financiën

**Prejudiciële vragen**

- 1) Is de uitoefening van de fiscale bevoegdheden door twee lidstaten, in het bijzonder het heffen van een registratiebelasting op een motorvoertuig, onbegrensd in een situatie waarin een burger van de Unie op grond van nationale wetgevingen in twee lidstaten woont en waarin die burger een aan haar in eigendom toebehorend motorvoertuig feitelijk duurzaam gebruikt in beide lidstaten?
- 2) Zo de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, kan het evenredigheidsbeginsel in het kader van de heffing van een registratiebelasting in een geval als het onderhavige een corrigerende werking hebben, en zo dat het geval is, brengt dit beginsel dan mee dat een of beide lidstaten zich moeten beperken bij de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden, en op welke wijze dient die beperking dan vorm te krijgen?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (België) op 21 juni 2012 — Guido Imfeld, Nathalie Garcet/Belgische Staat**

(Zaak C-303/12)

(2012/C 287/33)

Procestaal: Frans

**Verwijzende rechter**

Rechtbank van eerste aanleg te Luik

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: Guido Imfeld, Nathalie Garcet

Verwerende partij: Belgische Staat

**Prejudiciële vraag**

Staat artikel [39 EG] eraan in de weg dat de Belgische belastingregeling, meer bepaald de artikelen 155 en 134, lid 1, tweede alinea, van het WIB 92 — ongeacht of de omzendbrief van 12 maart 2008 (Ci. RH. 331/575.420) wordt toegepast — ertoe leidt dat het krachtens artikel 17 van de Overeenkomst tussen Duitsland en België tot het vermijden van dubbele belasting vrijgestelde Duitse arbeidsinkomen van verzoeker bij de berekening van de Belgische belasting in aanmerking wordt genomen, in de belastinggrondslag voor de toekenning van de in het WIB 92 bedoelde belastingvoordelen wordt opgenomen en de aan dit vrijgestelde arbeidsinkomen verbonden voordelen, zoals de belastingvrije som wegens verzoekers gezinssituatie, worden verminderd of lager zijn dan wanneer beide verzoekers inkomsten uit Belgische bron hadden en niet verzoeker maar verzoekster het hoogste inkomen had, terwijl verzoeker in Duitsland als alleenstaande over zijn arbeidsinkomen wordt belast en daar niet alle belastingvoordelen kan genieten die verband houden met zijn persoonlijke situatie en gezinssituatie waarmee de Duitse fiscus slechts ten dele rekening houdt?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Saarbrücken (Duitsland) op 26 juni 2012 — Spedition Welter GmbH/Avanssur SA**

(Zaak C-306/12)

(2012/C 287/34)

Procestaal: Duits

**Verwijzende rechter**

Landgericht Saarbrücken

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: Spedition Welter GmbH

Verwerende partij: Avanssur SA